

saa nødvendigvis lade være med at give Laan, idet den ikke kunde blive ved med at indløse Sedlerne. Den maatte opsiges Bankernes Laan, og Bankerne maatte opsiges Publikums Laan, saa at det hele vilde gaa i Staa. Hvorfor skal man ikke ogsaa se Sagen fra den Side? Vi maa dog ogsaa se, hvad Ulemperne vilde blive ved denne Ordning, hvis det ærede Medlem fik sit Ønske opfyldt. Hvorfor talte det ærede Medlem heller ikke om, hvad man gør alle andre Steder i Europa? Det ærede Medlem vil ikke kunne nævne et eneste Sted i Europa, hvor man ikke har baaret sig ad paa samme Maade som her, altsaa suspenderet Indløseligheden af Sedlerne med Guld. Det vilde sikkert være uheldigt, om et lille Land som vort vilde begynde paa en ny og helt anden Politik paa dette Omraade end den, der føres i det øvrige Europa. Jeg vil ogsaa gerne høre, hvad det ærede Medlem har at sige derom, om virkelig det ærede Medlem mener, at vi skal indtage en Særstilling i Forhold til andre europæiske Lande.

Det ærede Medlem var saa langt ude, at han antydede, at vi egentlig burde have to Slags Sedler, nemlig de gamle Sedler, hvor der staar, at de indløses paa Forlangende, og saa nogle nye Sedler, som jeg kunde fristes til at kalde de Schovelinske Sedler, hvor der ikke staar noget om, hvorvidt de skal indløses eller ikke. Vi vilde altsaa ligesom i Rusland faa to Slags Penge-sedler. Jeg ved ikke, hvad Publikum vilde synes om det. Hvilken Slags vilde være den mest værdifulde? Og hvis nu Folk mødte op med nogle gamle Sedler og vilde have dem byttet, fordi de var saa slidte, at de var ved at gaa i Stykker, skulde Nationalbanken saa, da den er forpligtet til at erstatte dem med nye Sedler, give dem af den nye eller den gamle Slags? Og Købmændene, vilde de tage den ene eller den anden Slags Sedler?

Jeg tror nu, at det ærede Medlem og jeg, naar Lovforslaget kommer i Udvalg, bliver enige om at forlænge Loven; jeg forstod ogsaa det ærede Medlems sidste Bemærkninger saaledes, at han mente — og det er jeg glad for —, at da vi en Gang var kommet ind i dette Uføre, var det nødvendigt at forlænge Loven. Derfor gaar jeg ud fra, at Uenigheden i hvert Fald kun vil dreje sig om, for hvor lang Tid vi skal forlænge Lovens Gyldighed. Og selv paa dette Punkt tror jeg, vi vil opnaa Enighed, thi det ærede Medlem er sikkert ligesom jeg en absolut Modstander af Sommerrigsdags-samlinger.

Dalsgaard: Jeg føler mig opfordret til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) i Anledning af den Omtale, han gav Nationalbankens Dividendepolitik. Jeg skal ikke udtale nogen Dom om, hvad det vilde have været rigtigst for Nationalbanken at give i Udbytte for sidste Regnskabsaar, om det havde været rigtigst at blive staaende ved de 8 pCt., eller det maatte kaldes det forsvarligste, alt vel overvejet, at gaa til 10 pCt.; men jeg vil hævde, at jeg tror ikke, man kan sige, det er nogen letsindig Dividendepolitik, Nationalbanken valgte, da den besluttede at give 10 pCt. Nationalbanken havde sidste Aar et Overskud paa 10 433 739 Kr. 12 Øre, og en Dividende af 10 pCt. vil jo sige en ganske lille Smule over $\frac{1}{4}$ af hele Overskuddet. Hvis man ser det i Forhold til den Del af Overskuddet, som Statskassen fik, saa bliver det omtrent det samme Beløb, der blev givet til Statskassen og til Aktionærerne. Statskassen fik for sidste Regnskabsaar 2 644 888 Kr. 04 Øre, medens Aktionærerne fik 2 700 000 Kr., og forrige Aar fik Statskassen en hel Del mere end Aktionærerne. Naar der saa endvidere tages Hensyn til, at Nationalbanken i Fjor fik betydelige Afdrag paa udenlandske Fordringer, som man ikke tidligere havde set paa med Tryghed, Fordringer, som Nationalbanken havde overtaget ikke i egen Interesse, men i Samfundets Interesse, tror jeg, som sagt, ikke, man med Rette kan sige, at Nationalbanken har ført en letsindig Dividendepolitik; alt vel overvejet, synes jeg, der kan anføres gode Grunde for, at der blev givet de 10 pCt. Før Krigen gav Nationalbanken i en Række af Aar 7 pCt., og efter de Forhold, der har hersket i Krigsaarene, er 10 pCt. jo ikke saa forfærdelig meget, sammenlignet med de 7 pCt. tidligere. Men jeg udtaler for mit eget Vedkommende, som sagt, ikke nogen Mening om, hvorvidt det havde været rigtigst at blive staaende ved de 8 pCt., men kun, at jeg ikke kan se, at de 10 pCt. kan kritiseres saa meget stærkt.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) talte om, at Nationalbanken skulde have overskredet den oktroy-mæssige Dividende. Jeg er nu ikke klogere, end at den ikke har overskredet de oktroy-mæssige Grænser; jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at den ikke burde overskride de 6 pCt., som Aktionærerne forlods skal have, men efter Oktrojen skal Aktionærerne jo have deres forholdsmæssige Andel af det overskydende Beløb, efter at Statskassen har faaet det, den skal have, saa man kan